ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 20ῆς ΜΑΡΤΙΟΥ 1981 [1]

Μεταλλουργική Χάλυψ ΑΕ
κατά Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

«Καθεστώς ποσοστώσεων παραγωγῆς χάλυβα, ἕλληνες παραγωγοί»

Ὑπόθεση 41/81 R

Στήν ὑπόθεση 41/81 R

ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ ΧΑΛΥΨ ΑΕ, μέ ἕδρα τήν Ἀθήνα, ἐκπροσωπούμενη ἀπό τόν A. Elvinger, δικηγόρο Λουξεμβούργου καί τόν Α. Λυκουρέζο, δικηγόρο Ἀθηνῶν, μέ ἀντίκλητους τούς Elvinger καί Hoss, 15, Côte-d'Eich, Λουξεμβοῦργο,

προσφεύγουσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπούμενης ἀπό τό νομικό της σύμβουλο M. Van Ackere, ἐπικουρούμενο ἀπό τόν F. Benyon, μέλος τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας, καί μέ ἀντίκλητο τόν M. O. Montalto, μέλος τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Λουξεμβοῦργο,

καθ' ἧς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ἐκδίδει τήν παρούσα

1 — Γλώσσα διαδικασίας: ἡ γαλλική.

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά

I — Τά προηγηθέντα τῆς διαφορᾶς

1. Ἡ Ἐπιτροπή, θεωρώντας ὅτι ἡ Κοινότητα βρίσκεται σέ περίοδο ἔκδηλης κρίσεως, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, καθόρισε μέ τή γενική ἀπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980 (JO L 291, σ. 1) σύστημα ποσοστώσεων τῆς παραγωγῆς χάλυβα γιά τίς ἐπιχειρήσεις τῆς μεταλλουργικῆς βιομηχανίας, ἡ ἰσχύς τοῦ ὁποίου ἐκπνέει στίς 30 Ἰουνίου 1981. Ἀπό τῆς προσχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἡ Ἐπιτροπή ἐφάρμοσε τό σύστημα αὐτό στίς ἑλληνικές μεταλλουργικές ἐπιχειρήσεις.

2. Τό ἄρθρο 2 τῆς πράξεως περί τῶν ὅρων προσχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καί τῶν προσαρμογῶν τῶν συνθηκῶν (JO 1979 L 291, σ. 17) προβλέπει ὅτι «ἀπό τῆς προσχωρήσεως, οἱ διατάξεις τῶν ἀρχικῶν συνθηκῶν καί οἱ πράξεις τῶν ὀργάνων τῶν Κοινοτήτων δεσμεύουν τήν Ἑλληνική Δημοκρατία καί ἐφαρμόζονται στό κράτος αὐτό ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στίς συνθῆκες αὐτές καί στήν παρούσα πράξη». Τό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 τῆς ἴδιας πράξεως διευκρινίζει ὅτι ἡ «ἐφαρμογή τῶν ἀρχικῶν συνθηκῶν καί τῶν πράξεων πού ἐκδόθηκαν ἀπό τά ὄργανα ὑπόκειται, μεταβατικῶς, στίς διατάξεις παρεκκλίσεως πού προβλέπονται στήν παρούσα πράξη».

3. Τό τέταρτο μέρος τῆς πράξεως προσχωρήσεως ἀναφέρεται στά μεταβατικά μέτρα. Ἄν καί τό μέρος αὐτό περιλαμβάνει διάφορες εἰδικές διατάξεις σχετικά μέ τόν τομέα τῆς μεταλλουργίας, ἰδίως στά ἄρθρα 32 ἕως 34, δέν περιέχει πάντως κανένα μεταβατικό μέτρο ὅσον ἀφορᾶ τό ἄρθρο 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ.

4. Ἡ τελική ἀπό τίς πράξεις τίς σχετικές μέ τήν προσχώρηση προβλέπει μιά διαδικασία πληροφορήσεως καί διαβουλεύσεως γιά τή λήψη ὁρισμένων ἀποφάσεων. Σύμφωνα μέ τή διαδικασία αὐτή, κάθε πρόταση ἤ ἀνακοίνωση τῆς Ἐπιτροπῆς πού μπορεῖ νά προκαλέσει ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου γνωστοποιεῖται στήν Ἑλληνική Δημοκρατία ἀφοῦ διαβιβαστεῖ προηγουμένως στό Συμβούλιο. Στή συνέχεια διεξάγονται διαβουλεύσεις, ἄν τό ζητήσει ἡ Ἑλληνική Δημοκρατία.

5. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80, ἡ Ἐπιτροπή καθορίζει τίς τριμηνιαῖες ποσοστώσεις παραγωγῆς γιά τόν ἀκατέργαστο χάλυβα, καθώς καί γιά τίς τέσσερις ὁμάδες προϊόντων ἐλάσεως πού καθορίζονται στό ἐν λόγω ἄρθρο 2 καί λεπτομερέστερα στό παράρτημα I τῆς ἀποφάσεως.

6. Τό ἄρθρο 4 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως καθορίζει στίς παραγράφους 1 καί 2 τούς γενικούς κανόνες γιά τόν καθορισμό τῆς τριμηνιαίας παραγωγῆς ἀναφορᾶς τόσο γιά τά προϊόντα ἐλάσεως, ὅσο καί γιά τόν ἀκατέργαστο χάλυβα. Ἡ διάταξη αὐτή εἶναι διατυπωμένη ὡς ἑξῆς:

«1. Γιά κάθε μήνα τοῦ ἐν λόγω τριμήνου λαμβάνεται ὑπόψη ὁ ἀντίστοιχος μήνας τῆς χρονικῆς περιόδου ἀπό τόν Ἰούλιο 1977 ὡς τόν Ἰούνιο 1980 κατά τόν ὁποῖο ἡ συνολική παραγωγή στίς τέσσερις ὁμάδες προϊόντων ἐλάσεως ἦταν ἡ ὑψηλότερη. Οἱ τρεῖς μῆνες πού ἐπιλέγονται κατ' αὐτό τόν τρόπο καί οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι κατ' ἀνάγκη συνεχόμενοι, συνιστοῦν τήν περίοδο ἀναφορᾶς.

2. Οἱ παραγωγές ἀναφορᾶς εἶναι ἴσες, ὅσον ἀφορᾶ τόν ἀκατέργαστο χάλυβα καί καθεμιά ἀπό τίς τέσσερις ὁμάδες προϊόντων ἐλάσεως, μέ τίς ἀντίστοιχες παραγωγές κατά τήν περίοδο ἀναφορᾶς.»

7. Οἱ παράγραφοι 3, 4 καί 5 τοῦ ἄρθρου 4 περιγράφουν ἰδιαίτερες περιπτώσεις, κατά τίς ὁποῖες αὐξάνονται οἱ παραγωγές ἀναφορᾶς καί, κατά συνέπεια, οἱ ποσοστώσεις. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3, ἡ Ἐπιτροπή ὀφείλει νά αὐξήσει, σεβόμενη ὁρισμένα κριτήρια, τίς παραγωγές ἀναφορᾶς τῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ ὁποῖες κατά τήν περίοδο μεταξύ Ἰουλίου 1977 καί Ἰουνίου 1980 εἶχαν μέσο συντελεστή χρησιμοποιήσεως τῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς κατά 10 ἤ περισσότερες ποσοστιαῖες μονάδες κάτω ἀπό τό μέσο συντελεστή χρησιμοποιήσεως τῶν ἴδιων ἐγκαταστάσεων τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων τῆς Κοινότητας κατά τά ἔτη 1977, 1978 καί 1979. Τό ἄρθρο 4 παράγραφος 4 ὁρίζει ὅτι στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία, συνεπεία ἑνός προγράμματος ἐπενδύσεων πού δηλώθηκε δεόντως καί γιά τό ὁποῖο ἡ Ἐπιτροπή δέν ἐξέδωσε ἀρνητική γνώμη, ἡ ἐπιχείρηση θέτει σέ λειτουργία μετά τήν 1η Ἰουλίου 1980 μιά καινούρια ἐγκατάσταση, ἡ Ἐπιτροπή προσαρμόζει τήν παραγωγή ἀναφορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς στίς προϋποθέσεις πού καθορίζονται εἰδικά στήν παράγραφο αὐτή.

8. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 14 τῆς ἀποφάσεως, ἄν οἱ περιορισμοί παραγωγῆς καί παραδόσεως πού ἐπιβάλλονται μέ τήν ἀπόφαση 2794/80 καί τά μέτρα ἐφαρμογῆς της συνεπάγονται ἐξαιρετικές δυσκολίες γιά μιά ἐπιχείρηση, ἡ τελευταία μπορεῖ νά ἀπευθυνθεῖ στήν Ἐπιτροπή. Ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει τήν περίπτωση τό συντομότερο δυνατό ὑπό τό φῶς τῶν στόχων τῆς ἀποφάσεως. Μετά τήν ἐξέταση προσαρμόζει ἐνδεχομένως τίς διατάξεις τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως.

9. Ἡ ποσοστιαία μείωση σέ σχέση μέ τήν παραγωγή ἀναφορᾶς κατά ὁμάδα προϊόντων ἐλάσεως καθορίζεται, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 1 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80 ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τό ἄρθρο 1 τῆς ἀποφάσεως 3381/80/ ΕΚΑΧ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1980 (JO 1980 L 355, σ. 37), ὡς ἀκολούθως:

Προϊόντα ἐλάσεως		
Ὁμάδα I	Ρόλλοι καί φύλλα θερμῆς ἐλάσεως σέ εἰδικά ἐλασματουργεῖα	27,73 %
Ὁμάδα II	Λαμαρίνες quarto καί μεγάλα πλατέα	22,76 %
Ὁμάδα III	Βαρεῖς μορφοχάλυβες (σιδηροπάσσαλοι, δοκίδες μέ φαρδεῖς πλευρές, λοιπές δοκίδες καί λοιποί μορφοχάλυβες, σιδηροδρομικό ὑλικό)	19,59 %
Ὁμάδα IV	Ἐλαφρεῖς μορφοχάλυβες (χονδρόσυρμα σέ στεφάνη, ράβδοι ὁπλισμοῦ σκυροδέματος καί ἄλλοι χάλυβες ἐμπορίου)	27,64 %

Ἡ ποσοστιαία μείωση γιά τόν ἀκατέργαστο χάλυβα ἀντιστοιχεῖ μέ τό μέσο ὅρο τῶν ποσοστιαίων μειώσεων τῶν τεσσάρων ὁμάδων προϊόντων ἐλάσεως, σταθμισμένου σύμφωνα μέ τήν παραγωγή ἀναφορᾶς καθεμιᾶς ἀπό αὐτές τίς ὁμάδες προϊόντων (ἄρθρο 5 παράγραφος 2).

10. Μέ ἀτομική ἀπόφαση τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1981, ἡ Ἐπιτροπή καθόρισε ὡς ἀκολούθως τίς ποσοστώσεις παραγωγῆς τῆς προσφεύγουσας γιά τήν περίοδο μεταξύ 1ης Ἰανουαρίου 1981 καί 31ης Μαρτίου 1981:

Προϊόντα έλάσεως	Άναφορά				Μείωση	Ποσόστωση 1ου τριμήνου 1981
	Ίανουάριος 1980	Φεβρουάριος 1980	Μάρτιος 1980	Σύνολο		
	Τόνοι	Τόνοι	Τόνοι	Τόνοι	%	Τόνοι
Κατηγορία I	—	—	—	—	—	—
Κατηγορία II	—	—	—	—	—	—
Κατηγορία III	—	—	—	—	—	—
Κατηγορία IV	22 707	23 465	18 946	65 118	27,64	47 119
Σύνολο I-IV	22 707	23 465	18 946	65 118	27,64	47 119
Άκατέργαστος χάλυβας	12 464	18 869	29 342	60 675	27,64	43 904

Ή Έπιτροπή στήριξε τήν άπόφασή της στήν πράξη προσχωρήσεως καί ίδίως στό άρθρο της 2, καθώς καί στό άρθρο 3 τῆς άποφάσεως 2794/80, ὅπως τροποποιήθηκε άπό τήν άπόφαση 3381/80. Διευκρίνισε δέ ὅτι «σέ σᾶς (δηλ. στήν προσφεύγουσα) έναπόκειται, ἄν κρίνετε ὅτι μπορεῖτε νά ὠφεληθεῖτε άπό τίς προσαρμογές πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 4, νά ὑποβάλετε μιά ρητή αἴτηση».

II — Ή ἔγγραφη διαδικασία

1. Μέ δικόγραφο πού πρωτοκολλήθηκε στή γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 20ή Φεβρουαρίου 1981, ή προσφεύγουσα ἄσκησε προσφυγή περί ἀκυρώσεως τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1981, έπικαλούμενη ἀφ' ένός μέν τό ἀνεφάρμοστο τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80 στίς μεταλλουργικές έπιχειρήσεις τῆς Έλληνικῆς Δημοκρατίας καί ἀφ' ἑτέρου τόν παράνομο χαρακτήρα τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως, τόσο γιά ἀνεπαρκή αἰτιολογία, ὅσο καί γιά παράβαση τῶν ἄρθρων 58, 74 καί 14 τῆς συνθήκης.

2. Στίς 20 Φεβρουαρίου 1981, ή προσφεύγουσα ὑπέβαλε κατ' έφαρμογή τοῦ ἄρθρου 39 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου, σύμφωνα μέ τή διαδικασία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων, αἴτηση μέ τήν ὁποία ζητοῦσε τήν ἀναστολή έφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως πού προσβλήθηκε στήν κύρια δίκη.

3. Μέ τίς παρατηρήσεις της έπί τῆς αἰτήσεως λήψεως έπειγόντων μέτρων ή Έπιτροπή ζητᾶ άπό τό Δικαστήριο:

1. Νά ἀπορρίψει τήν αἴτηση τῆς προσφεύγουσας περί ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως.

2. Νά ἐπιφυλαχθεῖ ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

III — Ίσχυρισμοί καί έπιχειρήματα τῶν μερῶν

A — Έπί τοῦ ἐπείγοντος καί προσωρινοῦ χαρακτήρα τῆς αἰτούμενης ἀναστολῆς

Σύμφωνα μέ τήν *προσφεύγουσα,* δέν εἶναι δυνατό νά ἐκδικασθεῖ ή προσφυγή ἀκυρώσεως πού ἄσκησε πρίν άπό τό τέλος τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ 1981. Έπομένως, κινδυνεύει νά ὑποστεῖ σοβαρή ζημία, γιά τήν ὁποία δέν μπόρεσε νά προετοιμασθεῖ. Πράγματι, κατά τή διάρκεια τῶν προηγούμενων ἐτῶν, δέν ἐπωφελήθηκε τῆς κοινοτικῆς προστασίας, ἀλλά ἀντίθετα ἀντιμετώ-

πισε τόν κοινοτικό ἀνταγωνισμό, καθώς καί τόν ἀνταγωνισμό τῶν τρίτων χωρῶν. Ἐπιπλέον, οἱ διατάξεις περί σταθμίσεως καί ἰσότητας πού προβλέπουν οἱ παράγραφοι 3 καί 4 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως συνοδεύονται ἀπό προϋποθέσεις πού συνδέονται μέ προγενέστερα κοινοτικά μέτρα σέ σημεῖο πού ἡ προσφεύγουσα ἀναγκαστικά ἀποκλείεται τῶν μέτρων αὐτῶν.

Ἡ προσφεύγουσα παρατηρεῖ ἐξάλλου ὅτι, λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ μικροῦ ποσοστοῦ πού ἀντιπροσωπεύει ἡ παραγωγή τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων καί τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές δέν εἶχαν ὑπαχθεῖ σέ ποσοστώσεις κατά τό τελευταῖο τρίμηνο τοῦ 1980, ἡ σοβαρή ζημία πού προκύπτει ἀπό τήν ἐφαρμογή τῆς γενικῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θά κρινόταν μεταγενέστερα παράνομη, δέν ἔχει καμιά ἀναλογία μέ τίς σχεδόν ἀνεπαίσθητες συνέπειες πού θά εἶχε ἡ μή ἐφαρμογή τῆς γενικῆς ἀποφάσεως στήν Ἑλληνική Δημοκρατία.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ὑπογραμμίζει ὅτι τό ἐπιχείρημα ὅτι ἡ ἐπί τῆς οὐσίας ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου θά ἐκδοθεῖ μετά τή λήξη τῆς περιόδου γιά τήν ὁποία καθορίζονται οἱ ποσοστώσεις ἀπό τήν ἀτομική ἀπόφαση, δέν ἀρκεῖ γιά νά ἀποδείξει τό ἐπεῖγον τῆς περιπτώσεως· διαφορετικά θά ἔπρεπε νά γίνεται δεκτή μέ αὐτό τό αἰτιολογικό κάθε αἴτηση ἀναστολῆς, σχετική μέ τέτοιες ἀποφάσεις. Αὐτό πού πρέπει νά ἀποδείξει ἡ προσφεύγουσα εἶναι ὅτι θά ὑποστεῖ σοβαρή ζημία ἄν δέ ληφθοῦν τά αἰτούμενα μέτρα. Μιά τέτοια ἀπόδειξη ἀπουσιάζει ἐντελῶς γιατί ἡ προσφεύγουσα διαπιστώνει ἁπλῶς ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος ἡ ἐφαρμογή τῆς γενικῆς ἀποφάσεως νά τῆς προκαλέσει μεγάλη ζημία. Πρέπει πράγματι ἡ ἀναστολή νά εἶναι ἀναγκαία γιά νά ἀποφευχθεῖ σοβαρή καί ἀνεπανόρθωτη ζημία. Τό γεγονός ὅτι ἡ προσφεύγουσα δέν εἶχε προετοιμαστεῖ γιά τήν εἰσαγωγή ποσοστώσεων ἐπί τῆς παραγωγῆς, δέ θά ἔχει ἀναγκαστικά γι' αὐτήν τή συνέπεια ὅτι τά ἐν λόγω μέτρα θά τῆς προκαλέσουν σοβαρή ζημία. Ὡς πρός τίς προσαρμογές τῆς παραγωγῆς ἀναφορᾶς πού προβλέπονται στίς παραγράφους 3 καί 4, τοῦ ἄρθρου 4 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως, ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ ὅτι ἡ προσφεύγουσα δέν ἀποκλείεται ἀπό τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 4. Καί ἄλλες ἑλληνικές ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες βρίσκονται σέ καταστάσεις ἀνάλογες, θά ἦταν δυνατό νά ὠφεληθοῦν ἀπό τέτοιες προσαρμογές. Ἐξάλλου ἡ Ἐπιτροπή δέν ἀντιλαμβάνεται πῶς τό ἀνεφάρμοστο ἐπί ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3, πού προορίζονται νά ἀποτρέψουν τήν ἀνισότητα, ἡ ὁποία θά μποροῦσε νά δημιουργηθεῖ σέ βάρος ὁρισμένων μόνο ἐπιχειρήσεων πού εἶχαν συμμετάσχει σέ ἐθελοντικά προγράμματα παραδόσεως καί στά ὁποῖα οἱ ἑλληνικές ἐπιχειρήσεις δέν πῆραν μέρος, μπορεῖ νά δημιουργήσει στίς τελευταῖες μεγάλη καί ἀνεπανόρθωτη ζημία.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν παρατήρηση τῆς προσφεύγουσας, ὅτι ἡ ἑλληνική παραγωγή ἀντιπροσωπεύει μικρό ποσοστό τῆς κοινοτικῆς ἀγορᾶς, ἡ Ἐπιτροπή ἀπαντᾶ ὅτι πάντως ἡ παραγωγή αὐτή εἶναι σημαντικότερη ἀπό τή δανική καί ὑπερβαίνει κατά 15 σχεδόν φορές τήν παραγωγή τῆς Ἰρλανδίας γιά τό 1979. Ἐπιπλέον, ἡ γενική ἀπόφαση προβλέπει μιά ἐξαίρεση γιά τίς μικρές ἐπιχειρήσεις, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγή εἶναι κατώτερη ὁρισμένων ὁρίων, στό ἄρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεῖο α, ἡ παραγωγή ὅμως τῆς προσφεύγουσας ὑπερβαίνει κατά πολύ τά ὅρια αὐτά.

Ἡ Ἐπιτροπή, τέλος, θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως θά ἐξουδετέρωνε ἀναγκαστικά κάθε μεταγενέστερη ἀπόφαση ἐπί τῆς οὐσίας, ἡ ὁποία θά ἐπικύρωνε τήν προσβαλλόμενη ἀπόφαση. Στήν πράξη ἑπομένως, ἡ ἀτομική ἀπόφαση δέ θά ἔχει ἁπλῶς ἀνασταλεῖ, ἀλλά ἀκυρωθεῖ.

Β — Ἐπί τῆς δυνατότητας ἐφαρμογῆς τῆς γενικῆς ἀποφάσεως καί τῆς διαδικασίας πληροφορήσεως

Ἡ *προσφεύγουσα* θεωρεῖ ὅτι ἡ γενική ἀπόφαση δέ συνιστᾶ πράξη πού ἐκδόθηκε ἀπό τά κοινοτικά ὄργανα στή διευρυμένη τους μορφή μετά τήν εἴσοδο τῆς Ἑλλάδας, διότι εἶναι προγενέστερη τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1981. Κατά τή γνώμη της, οὔτε τό ἄρθρο 2 οὔτε τό ἄρθρο 146 τῆς πράξεως προσχωρήσεως προσφέρουν νομική βάση πού νά δικαιολογεῖ τή δυνατότητα ἐφαρμογῆς τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ στίς ἑλληνικές μεταλλουργικές ἐπιχειρήσεις.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀντίθετα ὑποστηρίζει ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τῆς πράξεως προσχωρήσεως τό «κοινοτικό κεκτημένο», δηλαδή οἱ ἀρχικές συνθῆκες καί οἱ πράξεις πού θεσπίστηκαν ἀπό τά ὄργανα τῶν Κοινοτήτων, ἐφαρμόζεται στήν Ἑλλάδα ἀπό τῆς προσχωρήσεώς της, δηλαδή ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1981. Βέβαια διευκρινίζει τό ἄρθρο 2 ὅτι οἱ πράξεις τῶν Κοινοτήτων ἐφαρμόζονται ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπει ἡ πράξη περί τῶν ὅρων προσχωρήσεως, οἱ προσαρμογές ὅμως καί οἱ παρεκκλίσεις, πού προβλέπονται δέν ἀφοροῦν τά μέτρα πού λαμβάνονται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ. Ὅσον ἀφορᾶ τίς προσαρμογές τῶν πράξεων τῶν ὀργάνων, αὐτές δέν προβλέπονται παρά μόνο κατά τό μέρος πού εἶναι ἀναγκαῖο γιά νά ἐναρμονισθοῦν οἱ πράξεις αὐτές μέ τίς διατάξεις τῆς πράξεως προσχωρήσεως. Πρόκειται γιά τεχνικῆς φύσεως προσαρμογές μή ἐφαρμοστέες στή συγκεκριμένη περίπτωση. Δέν μπορεῖ λοιπόν νά ἀμφισβητηθεῖ ὅτι οἱ πράξεις πού ἐκδόθηκαν μεταξύ 28ης Μαΐου 1979 καί 1ης Ἰανουαρίου 1981 ἐφαρμόζονται στήν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ, ἐξάλλου, ὅτι ἡ διαδικασία πληροφορήσεως ἀκολουθήθηκε στήν παρούσα περίπτωση. Πράγματι ἡ ἀνακοίνωση τῆς Ἐπιτροπῆς πρός τό Συμβούλιο, τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1980, πρός τό σκοπό λήψεως τῆς σύμφωνης γνώμης πού ἀπαιτεῖ τό ἄρθρο 58 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, διαβιβάστηκε στήν Ἑλληνική Δημοκρατία στίς 9 Ὀκτωβρίου 1980, ἡ τελευταία ὅμως δέ ζήτησε νά γίνει ἡ προβλεπόμενη διαβούλευση. Κατά συνέπεια, δέν μποροῦσε νά λάβει ὑπόψη της ἡ ἀπόφαση μιά διαβούλευση, ἡ ὁποία δέν εἶχε ζητηθεῖ.

Γ — Ἐπί τῆς αἰτιολογίας τῆς γενικῆς ἀποφάσεως

Ἐξετάζοντας τίς αἰτιολογικές σκέψεις καί τίς διατάξεις τῆς γενικῆς ἀποφάσεως, ἡ *προσφεύγουσα* διαπιστώνει ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτή δέν ἐφαρμόζεται στίς ἑλληνικές ἐπιχειρήσεις, λόγω τῆς ἴδιας της τῆς οὐσίας, τοῦ ἀντικειμένου της καί τῶν λεπτομερειῶν της. Ἔτσι, τά δεδομένα πού παρατίθενται στίς αἰτιολογικές σκέψεις, καθώς καί τά εἰδικά καθεστῶτα πού προβλέπουν οἱ παράγραφοι 3 καί 4 τοῦ ἄρθρου 4, ἀντιπροσωπεύουν ἀποκλειστικά τήν κατάσταση τῆς Κοινότητας χωρίς τήν Ἑλλάδα.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἀπαντᾶ ὅτι ἡ αἰτιολογία τῶν πράξεων γενικοῦ χαρακτήρα δέν μπορεῖ νά λαμβάνει ὑπόψη τήν ἰδιαίτερη κατάσταση κάθε μεταλλουργικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀντιμετωπιζόμενη στά πλαίσια κάθε Κράτους μέλους, παλαιοῦ ἤ νέου. Τά συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς μεταλλουργικῆς βιομηχανίας λήφθηκαν ὑπόψη στά μεταβατικά μέτρα τῆς πράξεως περί τῶν ὅρων τῆς προσχωρήσεως, ἡ ὁποία δέν προβλέπει παρεκκλίσεις σέ περίπτωση ἐνδεχόμενης ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 58 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ.

Δ — Ἐπί τῆς προβαλλόμενης παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 1 καί τοῦ ἄρθρου 74 τῆς συνθήκης

Ἡ *προσφεύγουσα* προσάπτει κυρίως στήν Ἐπιτροπή ὅτι θέσπισε σύστημα ποσοστώσεων χωρίς νά θέσει ταυτόχρονα σέ κίνηση τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 74 τῆς συνθήκης, τό ὁποῖο προβλέπει τή δυνατότητα λήψεως μέτρων ἐμπορικῆς πολιτικῆς γιά τήν ἀντι-

μετώπιση ἐνεργειῶν ντάμπιγκ. Ἡ παράλειψη αὐτή ἀποστερεῖ κάθε πραγματική σημασία ἀπό τόν καθορισμό τῶν ποσοστώσεων καί τόν καθιστᾶ παράνομο.

Ἡ *Ἐπιτροπή,* ἀφοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι ὑπέγραψε καί διαπραγματεύτηκε συμφωνίες μέ τρίτες χῶρες πού ἐξάγουν μεταλλουργικά προϊόντα, ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ κρίση γιά μιά ταυτόχρονη ἤ μή ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων 58 καί 74 συνιστᾶ μιά δύσκολη πολιτική ἐπιλογή πού ἐμπίπτει στήν ἐξουσία ἐκτιμήσεως πού ἔχει.

Ε — Ἐπί τῆς προβαλλόμενης παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 58 ἐδάφιο 2 τῆς συνθήκης

Ἡ *προσφεύγουσα* θεωρεῖ ὅτι ἡ γενική ἀπόφαση δέ σεβάστηκε τά κριτήρια τῆς ἰσότητας πού προβλέπει τό ἄρθρο 58 ἐδάφιο 2 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ. Σύμφωνα μέ τό ἐδάφιο αὐτό, ἡ Ἐπιτροπή καθορίζει τίς ποσοστώσεις «ἐπί εὐλόγου βάσεως, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἀρχῶν πού ὁρίζονται στά ἄρθρα 2, 3 καί 4» τῆς συνθήκης. Ἄν λοιπόν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως δέν ἐφαρμόζεται στίς ἐπιχειρήσεις οἱ ὁποῖες, ἐπειδή δέν ἀνῆκαν στήν Κοινότητα, δέν μπόρεσαν νά μετάσχουν στά προγράμματα ἐθελοντικῆς μειώσεως καί ἄν ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἴδιου αὐτοῦ ἄρθρου εἶναι ἀνεφάρμοστη ἐπί τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων οἱ ἐπενδύσεις δέν μπόρεσαν γιά τόν ἴδιο λόγο νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐν λόγω γενική ἀπόφαση θά εἰσήγαγε διάκριση μεταξύ τῆς τελευταίας αὐτῆς κατηγορίας ἐπιχειρήσεων καί τῶν ὑπόλοιπων.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ἐκθέτει ὅτι οἱ ἑλληνικές ἐπιχειρήσεις μποροῦν νά ὠφεληθοῦν καί ἔχουν πράγματι ὠφεληθεῖ ἀπό τίς προσαρμογές πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 παράγραφος 4 καί στό ἄρθρο 14 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως. Δέν ὑπάρχει λοιπόν διάκριση.

ΙV — Προφορική διαδικασία

Οἱ διάδικοι, ἀφοῦ κλήθηκαν προσηκόντως, ἀγόρευσαν κατά τή συζήτηση ἐπί τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων στίς 19 Μαρτίου 1981.

Σκεπτικό

1 Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 39 τῆς ἱδρυτικῆς συνθήκης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας Ἀνθρακα καί Χάλυβα, οἱ προσφυγές πού ἀσκοῦνται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου δέν ἔχουν ἀνασταλτικό ἀποτέλεσμα. Τό Δικαστήριο ὅμως μπορεῖ, ἄν κρίνει ὅτι οἱ περιστάσεις τό ἀπαιτοῦν, νά διατάξει τήν ἀναστολή ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλόμενης ἀποφάσεως. Ἐπίσης, δύναται νά ὑπαγορεύσει ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀναγκαῖο προσωρινό μέτρο.

2 Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 83 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου, ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως καί ἡ ἀπόφαση πού διατάσσει τή λήψη προσωρινῶν μέτρων ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ὕπαρξη προϋποθέσεων, οἱ ὁποῖες θεμελιώνουν τό ἐπεῖγον, καί λόγων πού δικαιολογοῦν, ἐκ πρώτης ὄψεως, τή λήψη τέτοιων μέτρων.

3 Μέ τή γενική άπόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1980 (JO L 291, σ. 1) θεσπίστηκε σύστημα ποσοστώσεων γιά τήν παραγωγή χάλυβα γιά τίς ἐπιχειρήσεις τῆς μεταλλουργικῆς βιομηχανίας. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπή καθορίζει τριμηνιαῖες ποσοστώσεις παραγωγῆς γιά τόν ἀκατέργαστο χάλυβα καθώς καί γιά τέσσερις ὁμάδες προϊόντων ἐλάσεως.

4 Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3, ἡ Ἐπιτροπή καθορίζει τίς ποσοστώσεις αὐτές γιά κάθε ἐπιχείρηση «βάσει τῆς παραγωγῆς ἀναφορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 4 καί μέ ἐφαρμογή ἐπί τῆς παραγωγῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς συντελεστῶν μειώσεως πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 5».

5 Ἡ Ἐπιτροπή ἐφάρμοσε τή γενική ἀπόφαση στίς ἑλληνικές ἐπιχειρήσεις ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1981. Μέ ἀτομική ἀπόφαση τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1981, καθόρισε τίς ποσοστώσεις τῆς προσφεύγουσας γιά τό πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1981 ὡς ἀκολούθως:

Ποσόστωση 1ου τριμήνου 1981 — σέ τόνους	
Προϊόντα ἐλάσεως	
Κατηγορία IV	47 119
Σύνολο I-IV	47 119
Ἀκατέργαστος χάλυβας	43 904

6 Μέ δικόγραφο πού πρωτοκολλήθηκε στίς 20 Φεβρουαρίου 1981, ἡ προσφεύγουσα ἄσκησε προσφυγή, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 33 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ, μέ τήν ὁποία ζητᾶ κατ' οὐσία τήν ἀκύρωση τῆς ἀτομικῆς ἀποφάσεως τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1981. Ἡ προσφυγή αὐτή στηρίζεται κυρίως, ἀφ' ἑνός, στόν ἰσχυρισμό ὅτι ἡ γενική ἀπόφαση, πού ἀποτελεῖ τή βάση τῆς προσβαλλόμενης ἀτομικῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἀνεφάρμοστη ἐπί τῶν μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καί, ἀφ' ἑτέρου, παράνομη, λόγω ἀνεπαρκοῦς αἰτιολογίας καί παραβάσεως τῶν ἄρθρων 14, 58 καί 74 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ.

7 Στίς 20 Φεβρουαρίου 1981 ἡ προσφεύγουσα ὑπέβαλε, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 39 τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ καί τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου, αἴτηση κατά τή διαδικασία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων, μέ τήν ὁποία ζητᾶ νά διαταχθεῖ ἡ ἀναστολή ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλόμενης ἀποφάσεως.

8 Ἡ προσφεύγουσα ὑποστηρίζει κυρίως ὅτι εἶναι νέα ἐπιχείρηση, τῆς ὁποίας ἡ παραγωγή ἄρχισε μόλις τό 1977. Ἂν ἡ παραγωγή αὐτή αὐξήθηκε ταχέως, περνώντας ἰδίως γιά τά προϊόντα ἐλάσεως τῆς ὁμάδας IV ἀπό 39 223 τόνους τό 1977 σέ 120 535 τόνους τό 1978, σέ 182 752 τόνους τό 1979 καί σέ 238 297 τόνους τό 1980, θά πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη ὅτι πρόκειται γιά αὔξηση πού ξεκίνησε ἀπό μιά ἐξαιρετικά περιορισμένη παραγωγή. Προσθέτει ἀκόμα ὅτι τό ὕψος τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1980 ἐπηρεάστηκε δυσμενῶς ἀπό τίς συνέπειες ἑνός σεισμοῦ καί μιᾶς ἀπεργίας στόν κλάδο τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

9 Ἡ προσφεύγουσα συμπεραίνει ὅτι ἡ ἐφαρμογή τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων, ἔτσι ὅπως τέθηκε σέ ἐφαρμογή μέ τή γενική ἀπόφαση, θά εἶχε ὡς πρός αὐτήν ἄνισες ἐπιπτώσεις, οἱ ὁποῖες θά ἀλλοίωναν τήν ἀνταγωνιστική της θέση. Ἐπειδή πρόκειται γιά δεδομένα πού ἀναφέρονται ὄχι σέ μιά περίοδο φυσιολογικῆς δραστηριότητας, ἀλλά σέ περίοδο ξεκινήματος μιᾶς νέας ἐπιχειρήσεως, ἡ παραγωγή ἀναφορᾶς πού ἐπιλέχθηκε διακόπτει μιά αὔξηση παραγωγῆς πού εἶναι συμφυής μέ μιά νέα ἐπιχείρηση. Ἔτσι ἡ προσφεύγουσα περιέρχεται σέ μιά κατάσταση δυσμενέστερη ἀπό τό μέσο ὅρο τῶν ἀνταγωνιστῶν της.

10 Ἡ προσφεύγουσα ἰσχυρίζεται, ἐξάλλου, ὅτι οἱ ποσοστώσεις πού καθορίστηκαν θέτουν σέ κίνδυνο τίς ὑποχρεώσεις πού ἔχει ἀναλάβει σχετικά μέ τή διάθεση τῶν προϊόντων της πρός ἐξαγωγή. Ἐπικαλεῖται τέλος σημαντικές ζημίες, γιά τούς δυό πρώτους μῆνες τοῦ 1981, πού τίς ἀποδίδει στήν ἐφαρμογή τοῦ συστήματος τῶν ποσοστώσεων.

11 Ἂν καί ἡ προσφεύγουσα παρέλειψε νά ἐπωφεληθεῖ τῶν δυνατοτήτων προσαρμογῆς τῶν ποσοστώσεων πού προσφέρονται ἰδίως ἀπό τά ἄρθρα 4 παράγραφος 4 καί 14 τῆς γενικῆς ἀποφάσεως, ἡ Ἐπιτροπή δήλωσε, κατά τή διάρκεια τῆς προφορικῆς διαδικασίας, ὅτι ἦταν διατεθειμένη νά ἐξετάσει ἂν ἡ προσφεύγουσα θά μποροῦσε νά ἐπωφεληθεῖ μιᾶς τέτοιας προσαρμογῆς ὑπό τόν ὅρο ὅτι θά τῆς παρέχονταν τά ἀναγκαῖα στοιχεῖα ἐκτιμήσεως.

Διά ταῦτα,

ἀποφαινόμενος ἐπί τῶν προσωρινῶν μέτρων,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Ἡ Ἐπιτροπή νά προβεῖ ἐπειγόντως στήν ἐξέταση τῶν δυνατοτήτων προσαρμογῆς τῶν ποσοστώσεων πού ὁρίστηκαν γιά τήν προσφεύγουσα γιά τό πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1981, στά πλαίσια τοῦ ἄρθρου 14 ἤ κάθε ἄλλης διατάξεως τῆς γενικῆς ἀποφάσεως 2794/80 καί τῆς ἀποφάσεως 3381/80 πού τή συμπληρώνει ἤ τήν τροποποιεῖ.

2) Ἡ προσφεύγουσα νά παράσχει γιά τό σκοπό αὐτό στήν Ἐπιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία.

3) Ἡ Ἐπιτροπή νά γνωστοποιήσει στόν πρόεδρο τοῦ Δικαστηρίου, πρίν ἀπό τίς 15 Ἀπριλίου 1981, τό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐξετάσεως.

4) Ἡ αἴτηση λήψεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἀπορρίπτεται κατά τά λοιπά.

5) Ἐπιφυλάσσεται ὡς πρός τά ἔξοδα.

Δημοσιεύτηκε στό Λουξεμβοῦργο τήν 20ή Μαρτίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars